

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska 1

Poslovni broj: P-125/2025-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu po sucu toga suda Iris Hatvalić-Nemec, u parničnom predmetu tužitelja Stjepana Papeca, OIB: 96217617654, VI. Nazora 221, Petrijance, vl. obrta Autoprijevoznik Stjepan Papec, VI. Nazora 221, Petrijanec, kojeg zastupa punomoćnica Dina Galić, odvjetnica iz Varaždina protiv tuženika Krunoslava Buhina, OIB: 28833488978, Zeleni put 30, Trnovec, vl. obrta Transporti Buhin, obrta za prijevoz, vl. Krunoslav Buhin, Zeleni put 30, Trnovec, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Fosin, odvjetnik iz Varaždina, nakon zaključene glavne rasprave dana 16. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja Stjepana Papeca, punomoćnice tužitelja Dine Galić, direktora tuženika Krunoslava Buhina te punomoćnice tuženika Silvije Mlinarić Talan, radi naplate novčane tražbine u iznosu od 26.677,28 eura, 21. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Krunoslavu Buhinu, OIB: 28833488978, Zeleni put 30, Trnovec, kao vlasniku obrta TRANSPORTI BUHIN, obrt za prijevoz, vl. Krunoslav Buhin, Trnovec, Zeleni put 30 da tužitelju Stjepan Papec, OIB: 96217617654, Vladimira Nazora 221, Petrijanec, kao vlasniku obrta AUTOPRIJEVOZNIK STJEPAN PAPEC, PETRIJANEC, VLADIMIRA NAZORA 221, namiri novčanu tražbinu u iznosu od 26.677,28 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. siječnja 2023. po stopi koja je jednaka referentnoj stopi HNB-e uvećanoj za 8 postotnih poena pa do isplate, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 4.918,39 eura, sa zakonskim zateznim kamata u tekućem od 21. listopada, kao dana donošenja presude po stopi koja je jednaka referentnoj stopi HNB-e uvećanoj za 8 postotnih poena, pa do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi isplate iznosa od 26.677,28 eura u kojoj navodi da su parnične stranke 9. ožujka 2022. sklopile Ugovor o kupoprodaji

motornog vozila, kojim ugovorom tužitelj prodaje, a tuženik kupuje motorno vozilo marke MAN TGX – Diesel tip: tegljač; broj šasije WMA06XZZ09W128230, zapremina cilindra 6, godina proizvodnje: 2009. i poluprikolica marke Schmitz, Tip: PP otvorena sa samoistovarom, broj šasije WSK00000001285604, godina proizvodnje: 2015., za ukupnu kupoprodajnu cijenu za oba vozila u iznosu od 240.800,00 kuna (31.959,65 eura). U članku 2. Ugovora o kupoprodaji motornog vozila ugovoreno je da će kupac kupoprodajnu cijenu isplatiti do kraja 2022. godine. Kupac je odmah po sklapanju Ugovora stupio u posjed oba motorna vozila, te ih je istog dana prenio na svoje ime. Tužitelj i tuženik su međusobno dogovorili da će tuženik ukupnu kupoprodajnu cijenu platiti u više obroka, s time da će tuženik obavijestiti tužitelja kada će vršiti plaćanja i u kojem iznosu, te da će tada tužitelj tuženiku izdati račun za plaćanje u visini svake djelomične uplate. Tako je dogovoreno da će dio kupoprodajne cijene biti plaćen odmah po sklapanju Ugovora.

Tužitelj je sukladno dogovoru isti dan po sklapanju Ugovora izdao 2 računa za isplatu djela kupoprodajne cijene i to račun broj 3-2-1 od 9. ožujka 2022. za poluprikolicu na iznos od 32.000,00 kuna (4.247,13 eura) uvećan za PDV (25 %), što iznosi 5.308,91 eura/40.000,00 kuna, te račun broj 4-2-1 od 9. ožujka 2022. za motorno vozila tegljač MAN TGX – DIESEL na iznos od 48.000,00 kuna (6.370,69 eura) uvećan za PDV (25%), što iznosi 7.963,37 eura/60.000,00 kuna. Tuženik je oba računa platio sa zakašnjenjem, dakle isplatio je tužitelju ukupan iznos od 13.272,28 eura/100.000,00 kuna s uključenim porezom na dodanu vrijednost, dok je još ostalo za platiti novčani iznos od 21.341,83 eura / 160.800,00 kuna što uvećano za porez na dodanu vrijednost (25%) iznosi 26.677,28 eura.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu tužbeni zahtjev osporava u cijelosti navodeći da je nesporno da je tužitelj prodao tuženiku navedena motorna vozila, ali tuženik nikada nije potpisao Ugovor o kupoprodaji motornog vozila od 9. ožujka 2022. Osporava vjerodostojnost dostavljenog Ugovora o kupoprodaji, te ističe kako potpis na Ugovoru nije njegov vlastoručni potpis, već je isti krivotvoren. Navodi kako je Ugovor o kupoprodaji prvi put vidio u studenom 2025. kada mu je tužitelj dostavio opomenu pred tužbu. Točno je da je tužitelj tuženik za kupoprodaju tegljača i poluprikolice izdao dva računa koje je tuženik podmirio u cijelosti i to račun br. 3-2-1 10. siječnja 2023., a račun br. 4-2-1 u dva navrata: 13. listopada 2022. godine u iznosu od 30.000,00 kn i 12. prosinca 2022. u iznosu od 30.000,00 kn. Ističe da tužitelj zaboravlja napomenuti u tužbi da je mjesec dana prije izdavanja računa izdao tuženiku predračun 1-2-1 3. veljače 2022. za upotrebljavani tegljač, na iznos od 12.000,00 eura te predračun 2-2-1 3. veljače 2022. za upotrebljavanu poluprikolicu na iznos od 20.000,00 eura. Smatra da su upravo predračuni, koji su izdani od strane tužitelja više od mjesec dana prije navodnog sklapanja Ugovora o kupoprodaji, dokaz da tuženik nikada nije potpisao Ugovor o kupoprodaji, jer je sporna kupoprodaja bila dogovorena na drugačiji način. Naime, tužitelj je tijekom 2021. godine imao namjeru prodati tegljač i poluprikolicu, međutim nije uspijevaao naći kupca. U kolovozu 2021. godine tužitelj je ponudio tuženiku kupoprodaju tegljača i poluprikolice, i to na način da dio kupoprodajne cijene u ukupnom iznosu od 32.000,00 eura, tuženik tužitelju isplati obavljanjem poslova odnosno vršenjem usluge prijevoza i to upravo upravljanjem tegljačem i poluprikolicom, koji su predmet kupoprodaje, a dio kupoprodajne cijene isplatom u novcu. Tako je dogovoreno da će tuženik za tužitelja vršiti uslugu prijevoza robe upravljajući tegljačem i poluprikolicom nekoliko mjeseci, bez ikakve naknade, dok će se naplata od obavljenog rada odnosno fakturirana usluga poslovnom partneru tužitelja uračunati u kupoprodajnu cijenu za tegljač i poluprikolicu. Tužitelj i tuženik su

navedeno dogovorili u rujnu 2021. godine, te je tuženik od 4. listopada 2021. do dana 31. prosinca 2021. vršio uslugu prijevoza tegljačem i poluprikolicom za poslovnog partnera tužitelja, društvo COLAS HRVATSKA d.d., a koje usluge je fakturirao i naplaćivao izravno tužitelj od društva COLAS HRVATSKA d.d. Ukazuje je kako je upravo njegov brat, Damir Buhin, koji je u sporno vrijeme bio poslovođa u društvu COLAS HRVATSKA d.d., bio zaslužan što tužitelj u to vrijeme (a to je vrijeme korone) ima osigurani posao za dva kamiona u vlasništvu tužitelja, a sve zbog dogovora između tužitelja i tuženika da će tuženik obavljanjem usluge prijevoza kako je naprijed navedeno ustvari otplatiti dio kupoprodajne cijene za tegljač i poluprikolicu. Smatra da je jasno da je sukladno dogovoru tužitelja i tuženika, tužitelj prvo izdao predračune na ukupan iznos dogovorene kupoprodajne cijene, a onda kada je izvršio obračun koliko je za uslugu prijevoza fakturirao društvu COLAS HRVATSKA d.d. (a koju uslugu je ustvari izvršio tuženik tegljačem i poluprikolicom), a koja je sukladno dogovoru stranaka predstavljala dio kupoprodajne cijene, jasno je da je izdao račune na ostatak kupoprodajne cijene. Prema procjeni tuženika tužitelj je društvu COLAS HRVATSKA d.d. za obavljanu uslugu prijevoza tegljačem i poluprikolicom, kojim motornim vozilima je u razdoblju od listopada 2021. godine do kraja prosinca 2021. godine upravljao tuženik, fakturirao iznos od najmanje 24.500,00 eura. Smatra kako su upravo računi predstavljali osnovu temeljem koje je tuženik tegljača i poluprikolicu prenio na svoje ime te je tuženik stanici za tehnički pregled vozila kao dokaz svojeg prava vlasništva na tegljaču i poluprikolici dostavio račune. Ukazuje kako je u potpunosti neosnovan i životno nelogičan navod tužitelja da bi između stranaka bilo dogovoreno „da će tuženik obavijestiti tužitelja kada će vršiti plaćanja i u kojem iznosu, te da će tada tužitelj tuženiku izdati račun za plaćanje u visini svake djelomične uplate.“, a kako je tužitelj iskonstruirano naveo u tužbi. Navedeno nema smisla ako se uzme u obzir da je na dan takozvanog sklapanja Ugovora o kupoprodaji tužitelj odmah izdao dva računa. Zaključno tuženik pojašnjava da su sukladno dogovoru stranaka računi na ime ostatka kupoprodajne cijene za tegljač i poluprikolicu izdani u trenutku kada je tuženik otvorio obrt, pri čemu je s otvaranjem obrta čekao kako bi dobio poticaje od države. Obrt tuženika je osnovan dana 7. ožujka 2022. Netočan je navod tužitelja da je tuženik odmah po sklapanju ugovora o kupoprodaji 9. ožujka 2022. stupio u posjed oba motorna vozila. Tuženik ugovor o kupoprodaji nikada nije potpisao, a u posjed tegljača i poluprikolice tuženik je stupio 2. listopada 2021., te su od tada pa za cijelo sporno razdoblje navedena motorna vozila bila u posjedu tuženika te parkirana na parkiralištu uz Bistro Quattro u Trnovcu. Tuženik je od 2. listopada 2021. pa nadalje bio u mirnom posjedu tegljača i poluprikolice kojima je obavljao usluge prijevoza.

3. Tijekom postupka tužitelj u bitnome osporava tvrdnju tuženika da je kupoprodajni ugovor krivotvoren. Ugovor je osobno potpisan od strane tuženika, i to u prisutnosti svjedoka Darinke Hrastić, knjigovođe tužitelja, u čijim prostorijama je tuženik osobno pročitao i potpisao predmetni ugovor. Ističe da nije postojao dogovor iz kojeg bi proizlazilo da je kupoprodajna cijena trebala biti podmirena radom niti je postojao dogovor da će tuženik za tužitelja vršiti uslugu prijevoza robe upravljajući tegljačem i poluprikolicom nekoliko mjeseci bez ikakve naknade, dok će naplata od obavljenog posla odnosno fakturirana usluga poslovnom partneru tužitelja (Colas Hrvatska d.d.) uračunati u kupoprodajnu cijenu za tegljač i poluprikolicu. Do sklapanja kupoprodajnog ugovora 9. ožujka 2022., kamion i poluprikolica bili su u vlasništvu tužitelja, te je tužitelj za njih plaćao sve troškove održavanja, troškove upotrebe i korištenja, goriva, cestarine, poreze i ostala davanja. Svi navodi tuženika konstruirani su isključivo radi izbjegavanja obveze plaćanja ostatka kupoprodajne cijene.

4. Tijekom postupka tuženik u bitnome ističe da je pravna osnova spornog obvezno pravnog odnosa računi izdani od strane tužitelja, i to račun br. 3-2-1 i račun br. 4-2-1, od 9. ožujka 2022. te dogovor između tužitelja i tuženika da će tuženik dio kupoprodajne cijene isplatiti obavljanjem poslova odnosno vršenjem usluge prijevoza i to upravo upravljanjem kupljenim tegljačem i poluprikolicom.

ističe da je u trenutku izdavanja računa ostalo za platiti iznose naznačene na spornim računima, dok je ostatak kupoprodajne cijene sukladno dogovoru stranaka, tuženik u trenutku izdavanja računa već otplatio protučinidbom. Upravo iz razloga što je isplata dijela kupoprodajne cijene između stranaka bila dogovorena na način da će rad koji će obaviti tuženik naplatiti tužitelj od strane društva COLAS HRVATSKA d.d., tužitelj je u spornom razdoblju, za vrijeme korone, jedini od prijevoznika koji su u to vrijeme bili u poslovnom odnosu s društvom COLAS HRVATSKA d.d., imao osigurani posao, uz kamion kojim je upravljao tuženik, za još dva svoja kamiona.

5. Među strankama je sporno kada i na koji način je sklopljen ugovor o kupoprodaji za tegljač i poluprikolicu, što je među strankama ugovoreno u pogledu cijene te je li cijena plaćena, te posljedično tome duguje li tuženik tužitelju utuženi iznos i je li tužbeni zahtjev osnovan.

6. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, saslušani su tužitelj i tuženik te svjedokinja Darinka Hrastić.

7. Sud ostale predložene dokaze nije provodio budući je uvidom u spis te na temelju saslušanja tužitelja, tuženika te svjedokinje Darinke Hrastić nesporno utvrdio sve bitne činjenice za presuđenje u ovom sporu. Sud ističe da svjedoci predloženi od strane tuženika nemaju neposrednih saznanja o obvezno pravnom odnosu između stranaka te je njihovo saslušanje predloženo radi utvrđenja činjenica koje nisu relevantne za donošenje odluke u ovom postupku (npr. svjedoci Darko Kelemen i Danijel Makšan predloženi su na okolnost da je tužitelj tijekom 2021. imao namjeru prodati sporna vozila, međutim nije našao kupca, dok je svjedok Danijel Buhin predložen na okolnosti da su radnici u društvu Colas Hrvatska d.d. imali saznanja da tuženik obavljanjem usluge prijevoza za tužitelja „otplaćuje kamion“ te na okolnost da je upravo iz tog razloga tužitelj u to vrijeme imao osiguran posao s društvom Colas Hrvatska d.d.)

8. U pogledu predloženog grafološkog vještačenja potpisa tuženika na spornom ugovoru sud je odlučio ne provoditi taj dokaz smatrajući ga nepotrebnim i odugovlačećim. Naime da je tužitelj zaista krivotvorio tuženikov potpis na kupoprodajnom ugovoru što tuženik sugerira tijekom cijelog postupka tada bi tužitelj bio počinitelj kaznenog djela iz članka 278. st. 1. Kaznenog zakona te je po mišljenju suda jedino logično i životno u postupanje tuženika u takvoj situaciji podnošenje kaznene prijave protiv tužitelja. Iz dostavljene dokumentacije ne proizlazi da bi tuženik takvu prijavu podnio protiv tužitelja, pa sud zaključuje da su tvrdnje tuženika da bi njegov potpis na ugovoru bio krivotvoren u potpunosti neistinite. Osim toga potpisivanju ugovora bila je prisutna treća osoba – svjedokinja Darinka Hrastić na temelju čijeg iskaza je sud utvrdio da je tuženik pred njom potpisao sporni ugovor.

9. Cijeneći provedene dokaze na način propisan čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05,

02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje ZPP-a), a na temelju svakog pojedinog provedenog dokaza te svih dokaza zajedno, sud je utvrdio da je ugovor o kupoprodaji za tegljač i poluprikolicu sklopljen 9. ožujka 2022. potpisivanjem Ugovora o kupoprodaji motornog vozila te da je među strankama ugovorena cijena od 240.800,00 kuna u koju cijenu nije obračunat PDV, a što je vidljivo iz računa koje je nakon potpisivanja ugovora tuženiku izdao tužitelj u kojima je osim cijene vozila zaračunat i PDV, a na koje račune tuženik nije imao prigovore. Nadalje je utvrđeno da je tuženik djelomično podmirio dugovanje s osnova kupoprodajne cijene u ukupnom iznosu od 80.000,00 kuna uz pripadajući PDV, te je preostao za platiti 160.800,00 kn odnosno iznos od 21.341,83 eura uz pripadajući PDV u iznosu od 5.335,45 eura što ukupno iznosi utuženi iznos od 26.677,28 eura, te posljedično tome tuženik duguje tužitelju utuženi iznos te je tužbeni zahtjev osnovan.

10. Iz Ugovora o kupoprodaji motornog vozila od 9. ožujka 2022. (list 5 spisa) proizlazi da je navedenim ugovorom tužitelj, kao prodavatelj, prodao tuženiku, kao kupcu, motorno vozilo marke MAN TGX – Diesel tip: tegljač; broj šasije WMA06XZZ09W128230, zapremina cilindra 6, godina proizvodnje: 2009. i poluprikolica marke Schmitz, Tip: PP otvorena sa samoistovarom, broj šasije WSK00000001285604, godina proizvodnje: 2015., za ukupnu kupoprodajnu cijenu za u iznosu od 240.800,00 kuna.

11. Da su parnične stranke sklopile taj ugovor potvrđuje svjedokinja Darinka Hrastić iz čijeg iskaza proizlazi da je upravo ona sastavila sporni Ugovor o kupoprodaji motornog vozila, da je bila prisutna prilikom potpisivanja ugovora, da su i tužitelj i tuženik pred njom pročitali ugovor, potpisali ugovor, te ga poštambiljali. U odnosu na tvrdnje tuženika kako potpis na ugovoru nije njegov vlastoručni potpis već je isti krivotvoren ponovila je da je tuženik preda njom potpisao navedeni ugovor i stavio štambilj te da ga ona vidjela dok potpisuje navedeni ugovor. Osobno nije bila prisutna pregovorima stranaka koje su vodili oko kupoprodaje motornog vozila, ali je nakon što su se stranke dogovorile u skladu sa njihovim dogovorom i voljom sastavila Ugovor o kupoprodaji motornog vozila, te je prema navodima stranaka upisala podatke o motornim vozilima koja se prodaju, ugovorenu kupoprodajnu cijenu, način otplate i sve drugo što je navedeno u ugovoru.

12. Sud u cijelosti vjeruje iskazu navedene svjedokinje obzirom je ista iskazivala iskreno i životno te je njen iskaz neposredno uvjerljiv i u skladu s dokumentacijom koja se nalazi u spisu. Sud ne smatra da je svjedokinja pristrana niti da ima interes da tužitelj uspije u sporu, pa da bi iz tog razloga lagala pred sudom kako to pokušava prikazati tuženik. Sama činjenica da je svjedokinja dugogodišnji knjigovodstveni suradnik tužitelja ne upućuje na interes svjedokinje da tužitelj uspije u sporu i svakako ne znači i ne može značiti da bi svjedokinja lagala u korist tužitelja, te se izložila opasnosti davanja lažnog iskaza za koje kazneno djelo je propisana kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina.

13. Iskaz tužitelja potvrđuje sve ono što je sud utvrdio temeljem priloženog Ugovora i temeljem iskaza saslušane svjedokinje, te je u skladu je s iskazom svjedoka Darinke Hrastić i priloženom dokumentacijom.

14. Sud ne vjeruje iskazu tuženika niti navodima koje tuženik plasira tijekom ovog postupka. Iskaz tuženika kao i navodi tuženika u suprotnosti su s dokazima priloženim u spis, a također su u suprotnosti su s pravnim pravilima i životnom logikom.

15. Sud ne vjeruje tvrdnjama tuženika da nikada nije potpisao Ugovor o kupoprodaji motornog vozila od 9. ožujka 2022. te da potpis na Ugovoru nije njegov vlastoručni potpis, već je isti krivotvoren iz razloga koji su detaljno opisani u točkama 11. i 12. obrazloženja. Osim toga svaka prosječna osoba bi u situaciji da mu je dostavljen krivotvoreni ugovor uz opomenu na tužbu (u studenom 2025.) poduzeo odgovarajuće radnje kojima bi zaštitio svoje interese (npr. podnio kaznenu prijavu koja se spominje u dopisu punomoćnice tuženika od 17. studenog 2025. (list 27 spisa), a koju prijavu tuženik nije podnio).

16. Nadalje, izdavanje predračuna 1-2-1 3. veljače 2022. za upotrebljavani tegljač, na iznos od 12.000,00 eura te predračun 2-2-1 3. veljače 2022. za upotrebljavanu poluprikolicu na iznos od 20.000,00 eura nikako ne može biti dokaz da tuženik nikada nije potpisao Ugovor o kupoprodaji, jer je, kako to tvrdi tuženik, sporna kupoprodaja bila dogovorena na drugačiji način. Naime, u poslovnim odnosima uobičajeno je da se predračuni izdaju tijekom pregovora te je isti isključivo informativnog karaktera te se temeljem predračuna ne zasnivaju nikakva prava ni obveze.

17. Ni iz jednog provedenog dokaza (osim iskaza tuženika) ne proizlazi da bi u kolovozu 2021. tužitelj ponudio tuženiku kupoprodaju tegljača i poluprikolice na način da dio kupoprodajne cijene u ukupnom iznosu od 32.000,00 eura, tuženik tužitelju isplati obavljanjem poslova odnosno vršenjem usluge prijevoza i to upravo upravljanjem tegljačem i poluprikolicom, koji su predmet kupoprodaje, a dio kupoprodajne cijene isplatom u novcu, te da bi bilo dogovoreno da će tuženik za tužitelja vršiti uslugu prijevoza robe upravljajući tegljačem i poluprikolicom nekoliko mjeseci, bez ikakve naknade, dok će se naplata od obavljenog rada odnosno fakturirana usluga poslovnom partneru tužitelja uračunati u kupoprodajnu cijenu za tegljač i poluprikolicu. Navedeno ne proizlazi niti iz dokumentacije koju je dostavio tuženik – tahografskih listića, putnih radnih listova, zaključnica.

18. Naime, tahografski listići ne mogu biti dokaz o sklapanju ugovora o kupoprodaji niti dokaz o vlasništvu motornog vozila obzirom tahografski listići u kamionu glase osobno na vozača, a podatke na njima dužan je upisati sam vozač koji upravlja vozilom, sve u smislu Pravilnika o prijenosu podataka u središnju bazu tahografskih podataka te načinu vođenja evidencije o radnom vremenu mobilnih radnika (NN 109/2018, 58/2025). Tahografski listić može jedino dokazivati tko je u kojem trenutku bio vozač kamiona, a što u ovom postupku nije niti sporno niti bitno.

19. Isto tako ni putni radni listovi ne mogu biti dokaz o sklapanju ugovora o kupoprodaji niti dokaz o vlasništvu motornog vozila obzirom iz samog obrasca putnog radnog lista proizlazi da isti popunjava i potpisuje vozač pa to što je iste potpisao tuženik ne znači da je on bio vlasnik vozila već znači jedino da je bio vozač vozila, a što u ovom postupku nije niti sporno niti bitno.

20. Niti dostavljene Zaključnice ne mogu biti dokaz o sklapanju ugovora o kupoprodaji niti dokaz o vlasništvu motornog vozila obzirom iz svih priloženih

zaključnica proizlazi da je vršitelj usluge upravo tužitelj Stjepan Papec, a ne tuženik, a što u ovom postupku nije niti sporno niti bitno.

21. U odnosu na tvrdnje tuženika kako je upravo njegov brat, Damir Buhin, koji je u sporno vrijeme bio poslovođa u društvu COLAS HRVATSKA d.d., bio zaslužan što tužitelj u to vrijeme (a to je vrijeme korone) ima osigurani posao za dva kamiona u vlasništvu tužitelja, a sve zbog dogovora između tužitelja i tuženika da će tuženik obavljanjem usluge prijevoza ustvari otplatiti dio kupoprodajne cijene za tegljač i poluprikolicu, kao i u odnosu na tvrdnje da je tuženik iako nije imao sklopljen ugovor s društvom COLAS HRVATSKA d.d. s planskom službom i voditeljem gradilišta dogovorio da se njemu da taj posao da može što prije otplatiti kamion i prikolicu, sud ističe da su navedene tvrdnje više nego nevjerojatne. Naime, nevjerojatno je da bi jedan poslovođa ili planska služba odlučivali o davanju poslova prijevoza osobi koja uopće nema sklopljen ugovor o izvođenju radova s društvom COLAS HRVATSKA d.d. ili da bi tuženiku davali posao upravo zbog dogovora između tužitelja i tuženika da će tuženik obavljanjem usluge prijevoza ustvari otplatiti dio kupoprodajne cijene za tegljač i poluprikolicu, kada se uzme u obzir činjenica da je društvo COLAS HRVATSKA d.d. veliki poduzetnik i dio međunarodne grupacije Bouygues s gotovo 300 zaposlenih radnika u kojem poslove vodi uprava društva koju čine tri osobe - predsjednik uprave i još dva člana koji svi društvo mogu zastupati samo s još jednim članom uprave ili predsjednikom uprave.

22. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi članka 155. ZPP budući je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, pa je sud tuženika obvezao da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 4.918,39 eura, a koji trošak se odnosi na zastupanje tuženika po punomoćniku – odvjetniku i to za:

- sastav tužbe u iznosu od 500,00 eura,
- sastav obrazloženog podneska od 16. ožujka 2026. u iznosu od 500,00 eura,
- sastav obrazloženog podneska od 22. svibnja 2026. u iznosu od 500,00 eura,
- sastav obrazloženog podneska od 19. lipnja 2026. u iznosu od 500,00 eura,
- sastav obrazloženog podneska od 26. kolovoza 2026. u iznosu od 500,00 eura,
- zastupanje na ročištu 9. lipnja 2026. u iznosu od 500,00 eura,
- zastupanje na ročištu 16. rujna 2026. u iznosu od 500,00 eura, sve uz pripadajući PDV u iznosu od 875,00 eura, a koji trošak je odmjeran u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika kao i trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 165,61 euro i trošak pristojbe na presudu u iznosu 386,78 eura.

23. Slijedom iznijetog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Varaždinu 21. listopada 2026.

S U D A C :

Iris Hatvalić-Nemec

Dokument je elektronički potpisan:
IRIS HATVALIĆ-NEMEC

Vrijeme potpisivanja:
21-10-2026
12:55:08

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
2.5.4.97=#130D48523037333937393135313131
L=VARAŽDIN
S=HATVALIĆ-NEMEC
G=IRIS
CN=IRIS HATVALIĆ-NEMEC

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu koja se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest (15) dana, time da rok za podnošenje žalbe za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude teče od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena, dok za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

DNA:

- tužitelj po punomoćnici Dini Galić
- tuženik po punomoćniku Marijanu Fosinu

Broj zapisa: **9-3088e-f367b**

Kontrolni broj: **0a1ac-75ff4-cf38d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IRIS HATVALIĆ-NEMEC, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.